Ponedjeljak, 11.01.2016.g.

U knjizi **MOJE OPSJEDNUĆE Kako sam se oslobodio 27 legija**

demona naišao sam na jedna prekrasni odlomak u kojem je dragi

Francesco, koje se borio na razne načine da se oslobodi demonskog

opsjednuća, opisuje upravo to djelovanje demona.

Kako djeluju, na kojim područjima našim misli i našeg ponašanja, kako ih

možemo prepoznati i u našim životima.

Prepisat ću ga dalje u cjelini a svatko od vas, koji će te ga pročitati, neka

se onako iskreno preispita i neka sam sebi iskreno odgovori da li se je

prepoznao u nekom od opisa.

Jer, pravih opsjednuća je jako malo.

Ali demonskih napastovanja ima bezbroj. I mnoga se događa ju i u našim

životima.

A da bi neprijatelja mogao pobijediti, moraš ga dobro upoznati, vidjeti

kakva mu je snaga i kakvim oružjima raspolaže.

A isto tako moraš upoznati i svoje slabosti na koje će neprijatelj sigurno

ciljati kada te napadne.

PROČITAJTE I VJERUJTE …

"…

Ne znam kako je to moguće, ali potpuno sam svjestan i prisutan

dok đavao u mojoj nutrini izaziva besramne i neizrecive misli.

To su njegove misli, ali su na neki tajanstveni način ujedno i

moje. Misli preko koji nastoji zavesti moje razmišljanje u dva

glavna smjera.

Prvi je onaj koji mi izaziva misao da sam povlašten, svetac,

izabranik upravo zato što trpim opsjednuće: "Gledaj," kaže mi

"samo izabrani mogu imati đavla u sebi i tako trpjeti. To ih čini

svetima. Ti si svetac. Trebaš biti ponosan što sam u tebi."

Znam, to je njegova lukavština kako bi pomislio da je njegova

prisutnost u meni blagoslov za mene.

Kaže mi da sam različit od drugih, izabran: "Možeš trpjeti i žaliti

se, ali istodobno budi ponosan zbog toliko trpljenja", šapće mi

na uši koje ga pozorno slušaju. I još:"Različit si jer trpiš, to te

razlikuje od ostatka svijeta. Shvaćaš li? Ne traži razloga

svojega opsjednuća. Uživaj u mojoj prisutnosti jer te to čini

jedinstvenim, izabranim."

Drugi smjer, naprotiv, jest onaj koji mi budi ovu misao: "Gotov

sam, zauvijek. Nikada neću izići iz ovoga stanja. Moj život tu

skončava."

Egzorcisti i moji prijatelji kažu mi, upravo suprotno, da se

trpljenje povećava kako se oslobođenje bliži.

Đavao mi kaže obratno:"Tvoja se trpljenja povećavaju jer je

istina jedna: 'Nemaš izlaza'."

Na tako dijametralno suprtone misli ja reagiram upadajući u

neizrecivu apatiju. Osjećaj praznine, ništavila, ravnodušnosti –

eto prave riječi – paklena ravnodušnost.

Što je ta ravnodušnost?

Za mene je to soba smještena ispod zgrade s beskonačno

mnogo katova. Posljednja soba, u samom dnu, u podrumu bez

prozora i bez vrata. Zaključano mjesto, od svih zaboravljeno.

Grobnica u kojoj si zauvijek pokopan. Živ zakopan, zauvijek, za

svu vječnost. Mogu te tražiti, ali te ne mogu naći. Ti si ispod, u

mraku, u ništavilu te četiri zida koja znače smrt, napuštenost,

prazninu, gubitak svega i svih. Da, ravnodušnost. Ravnodušnost

bez vrata, bez izlaza.

No ne pokoravaju me ni drugi ni prvi smjer s njihovim mislima.

Upravo suprotno, naslućujem veliku istinu. Kako bih izašao iz

ravnodušnosti, ne smijem se micati. Mnogi se grče, urlaju,

udaraju glavom u zidove. Ali to su prazni zvukovi koje nitko ne

može čuti.

Ne, ja sam shvatio da se lijek nalazi u nepomičnosti. Ostajem

miran i tako potpuno smućujem đavla koji je u vječnom nemiru.

Znate li to? Đavao je uvijek u pokretnu, uvijek mahnita.

Najbolja taktika koju možete upotrijebiti protiv njega jest ne

pomicati se.

Doista, on ne zna što učiniti kada ja ostajem miran jer ne

shvaća i ne razumije moju nepomičnost. A možda naslućuje da

moj mir predstavlja vrata otvorena prema Kristu, onomu koji je

sišao nad pakao kako bi oslobodio one koji su bili posljednji.

Kada se nađem na dnu tunela, ondje gdje se sve čini izgubljeno,

otkrivam kako u posvemašnjem mirovanju počinje moj izlazak.

Jer ako ostanem miran i ako se uzdam u Krista, on silazi k meni

i spašava me.

U najmračnijim trenucima ostajem dakle miran, nepomičan. I s

Isusom Kristom pobjeđujem sve zloduhe, od prvoga do

posljednjega.

Tu je zloduh osvete koji u mojoj duši budi želju da uzvraćam

istom mjerom, žeđ za krvlju, osjećaj nužnosti da se osvetim

zbog pretrpljene nepravde.

Tu je zloduh smrti koji ne samo da želi ubiti druge, nego želi i

mene odvesti sve dublje, dolje prema ništavilu koje sve

poništava:"Ubij, Francesco! Ubij!" A potom: "Umri Francesco,

smrt je tvoje jedino spasenje. Svršetak u crnom bunaru, ondje

gdje sve prestaje, sve je ništa. Ništavilo je tvoje jedino

spasenje."

Tu je zloduh mržnje koji nagriza svaki dio mojega bića. Slijepa

mržnja, mržnja koja uzvraća mržnjom, čista mržnja, mržnja

prema svemu i svima, koja nikoga ne isključuje.

Tu je zloduh zavisti kadar konstruirati izopačene i ružne

osjećaje prema prijateljima, poznanicima, kolegama s posla.

Zavist koja se tvrdoglavo bori kako bi drugi doživjeli neuspjeh,

kako bi bili spriječeni, kako bi drugi doživjeli neuspjeh, kako bi

bili spriječeni, kako bi, ako je ikako moguće, bili

nadvladani:"Vidiš li, Francesco, onoga: zaustavi ga! Zašto on

ima sve a ti ništa? Zaustavi ga, Francesco!"

Tu je zloduh zlopamćenja koji čuči u meni i nagriza svaki dio

mojeg bića, kao što crv dan za danom nagriza i pregrize i

najtvrđe drvo. Nagriza, grize tijelo i od života tvori pakao.

Tu je zloduh razaranja, koji je gotovo snažniji od smrti.

Razaranje je poništenje samoga postojanja i svih stvari. Kraj

svega iz želje za krajem svega. Razaranje, i nakon razaranja

ništa, prazna ploča, ništavilo izazvano bijesom bez ikakva

značenja i smisla.

Tu je zloduh ljubomore, koji je sličan demonu zavisti, ali se

ujedno i razlikuje od njega. Ljubomora je osjećaj posesivnosti, a

zavist je želje za onim što nemamo ili onim što nismo.

Tu je zloduh droge koji izaziva smetenost u umu. Vodi te u

fantastične svjetove; let, a potom prizemljenje. A prizemljenje

uvijek znači i slom.

I na koncu, zloduh koji je meni najrazorniji, zloduh prijevare. To

je "moj" najmoćniji zloduh. I protiv njega, kao i protiv svih

drugih zloduha, vrlo je korisno ne uznemiravati se.

Ostati miran i moliti Krista da dođe.

..."

Demone koje je tu dragi Francesco nabroji upoznao sam i osobno i "vidio" kod drugih dragih ljudi oko sebe.

Od kada mi je Gospodin dao te sve spoznaje nastojim se boriti protiv

njih, gdje god ih osjetim.

I teško je, jako je teško. Ali kad se donese odluka o borbi protiv grijeha u

kojima se skriva i snaga demona, tada su demoni osuđeni na poraz.

I posebno sam radostan što sam u ovom svjedočenju dragog Francesca

prepoznao i svoj način kako se zadnje vrijeme borim protiv demonskim

napada i napastovanja.

OSTATI MIRAN I NE REAGIRATI.

To sam počeo u zadnjih nekoliko mjeseci koristiti kao svoje najjače

oružje.

Kada imam osobne napade i kada me preko drugih dragih osoba demoni

napastuju, JA NASTOJIM NE REAGIRATI, NASTOJIM OSTATI

MIRAN.

Ponekad u sebi krenem s molitvom i trudim se ne reagirati.

Bilo da je u pitanju obitelj, prijatelji, posao … **PRINCIPI ĐAVOLSKOG**

DJELOVANJA SVUGDJE SU ISTI.

I stvarno, ti demoni jednostavno ne znaju onda što učiniti.

Kao kad vidite ričućeg lava koji ganja neku životinju. Dok ona trči, njemu

je to igra i on zna da ju kad-tad bude uhvatio i ubio. Ona je pod

njegovom kontrolom.

Ali, kada leži i ne reagira na njegovu riku, on se izgubi. Ne zna što učiniti.

U takvim situacijama ja imam osjećaj kao da je taj demon, koji me

napastuje, tu kraj mene, kesi zube, urliče, skače oko mene ali nema

nikakvog razloga da mi bilo što učini jer ja s njim ne želim imati posla.

I tada odlazi. Mir je ono do čega bježi.

Jer ISUS KRIST JE MIR I ON DAJE MIR.

ONI KOJI IMAJU MIR SU KRISTOVI. I OD NJIH ĐAVAO BJEŽI.

Eto, kako konkretno i istinito. Dragi Francesco opisao je svoje doživljaje

kao da opisuje doživljaje mnogih od nas.

Vjerujmo i borimo se.

Tražimo Kristov mir i kroz taj mir Kristovu snagu. I nemojmo reagirati jer

će tada demoni otići od nas. Što ne znači da neće opet doći i probati

napakostiti.

Ali sada znamo kako se boriti. MIRNO.

I s vremenom će nestati iz našeg života.

JER TI SI, MOJ LJUBLJENI GOSPODINE, SVE

NAM TO POKAZAO KADA TE JE SOTONA

KUŠAO U PUSTINJI.

MIR I VJERA SU BILI TVOJE ORUŽJE.

NEKA TVOJ SVETI, BOŽJI DUH OJAČA U

NAMA TVOJ MIR, I VJERU, I ISTINU.

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA.